

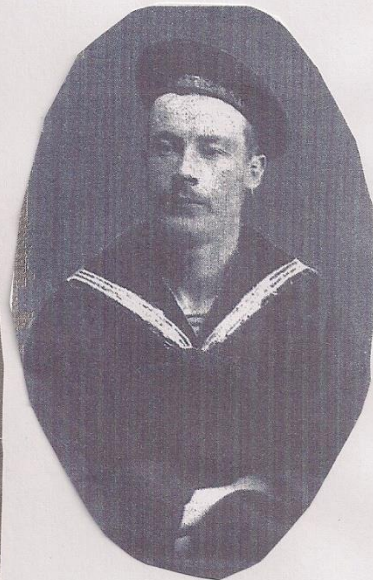
EN LÆSØSANG FRA DE VÆRME LANDE

1. Jeg har sej - let i Ve - ster og Ø - ster, jeg har sej - let i Syd og i Nord,
 jeg har lan - det paa In - di - ens Ky - ster, jeg har spist ved en Grøn - læn - ders Bord.
 Det vil si - ge, paa Gul - vet vi nok sad, og Tran - net var Sov - sen til vor Mad,
 og de yn - dig - ste Pi - ger var dér, som de al - ler - æld - ste Kæl - lin - ger her.

2. Saa i Kina jeg prøved min Lykke,
 der en smuk lille Pige jeg saa,
 men paa den Slags man ikke kan bygge,
 de med Snørliv paa Fødderne gaa.
 Rotter spiste de der som Lammesteg
 og drak Tevand, men Snaps det fik man ej,
 da jeg mærkede, jeg var kommen fejl
 vendte jeg dem gesvindt mit Agterspejl.
3. Se, i Hamborg var der mange skønne,
 og de holdt af de danske min Tro,
 jeg fik Kærester tre og de var kønne,
 der jeg tænkte er ret et Sømandsbo.
 Men da al denne Kærlighed slap op,
 havde jeg ikke Skjorten paa min Krop,
 splitternøgen med Hat jeg kom ombord,
 og de skønne de grinte højt i Kor.
4. Til New-York vi en Morgen mon styre,
 haled ind og blev saa mønstred a',
 og da jeg ikke kunde faa Hyre,
 stak jeg Aftenen efter derfra.
 Ud paa Stepperne kom jeg da tilsidst,
 Indianerne fanged mig med List,
 men den vilde rødhuede Mø,
 frelste mig fra paa Baalet at dø.
5. Da paa Kysten Guinea jeg landede,
 saa forloved jeg mig med en Sort,
 men hun elsked mig altfor forbandet,
 jeg blev mat og saa rendte jeg bort.
 Saa til Rusland jeg styred mit Ror,
 der er Piger, ja I kan tro mit Ord,
 vi sad altid i Mørke, ja tys,
 for de aad alle vore Tællelys.

6. Baade franske og engelske Piger
 har jeg elsket saa mangen en Gang,
 og de spanske — tro mig hvad jeg siger —
 de har spillet Guitar, mens jeg sang.
 Men det er nogle Pokkers slemme Folk,
 vil man kysse, saa stikker de med Dolk.
 Sverrigs Flickar de skriger højt: hu ha,
 men de vil dog saa gerne holdes a'.
7. Og de græske er yndige alle,
 Tyrkepigerne ta's efter Vægt,
 Italienernes Piger de falde
 i det brune, som om de var stegt.
 Men de danske, det er Kærne-møer,
 og hvis jeg skal giftes, før jeg dør,
 skal jeg vist som en ærlig Sømandsgut,
 ta' min danske, min trofaste Glut.

I Tiden fra Slutningen af 1840erne og indtil 1880erne foretrak mange yngre Læsøboere, i Stedet for paa gammeldags Vis at lade sig hyre, at udvandre til Amerika eller Australien for senere efter at have tjent sig nogen Formue at vende tilbage til den kære Hjemstavn. Denne Udvandrerstype er skildret af Theodor Müller i »Dania« III, S. 16 f.

FRA EVALD
 TANG'S
 MINDEBOG
 1923.

LÆSØ DANS OG MUSIK
 FOLKEMUSIKRIN-
 GEN . 1995

DE RES & SPILLEMEND

